

[Miljøministeren]

Forslagene svarer til de i folketingssamlingen 1987-88 fremsatte forslag, idet dog skovlovsforslaget er justeret i lyset af Landbrugsministeriets Struktur- og Planudvalgs 2. delbetænkning, således at der ikke længere foreslås regler om planlægning. Der er samtidig fremsat forslag om regler herom i ændringsforslag til regionplanlovene. Endvidere foreslås en regel om pålæggelse af fredskovspligt i skovrejsningsområder.

Lovforslagene sigter mod at opnå en stærkere og bedre koordineret varetagelse af produktions-, natur- og miljøhensynene i skovene. Det tænkes bl.a. gennemført ved at styrke skovbrugserhvervets, natur- og friluftsforslagernes samt skovlovsmyndighedernes muligheder for at samarbejde om praktiske løsninger og beslutninger i henhold til skovlovgivningen.

Samtidig vil lovforslagene muliggøre afbureaukratiseringer og forenklinger.

Forslagene indebærer ophævelse af den gældende skovlov samt ændringer af udstykningsloven og af lens afløsningsloven.

Hovedsigtet med *skovlovsforslaget* er at bevare og værne de danske skove samt at forbedre varetagelsen af produktions-, natur- og miljøhensyn i dem.

Skovlovsforslaget opretholder med mindre præciseringer og udvidelser et grundlæggende element i dansk skovlovgivning, nemlig fredskovsbegrebet. Ved at bevare denne reservation af arealer til skovbrugsformål fastholdes muligheden for at tage de langsigtede hensyn, der er væsentlige for skovens biologiske udvikling og for det erhvervmæssige skovbrug.

Skovlovsforslagets anden centrale regel findes i kapitlet om god skovdrift. God skovdrift styrkes bl.a. ved at integrere hensyn til miljøet mere i det erhvervmæssige skovbrug og lægge vægt på, at Skov- og Naturstyrelsen vejleder og informerer om det flersidige skovbrug. På denne måde varetages samtidig både hensyn til en høj og værdifuld træproduktion og til natur- og miljømæssige forhold samt til friluftslivet på de samme arealer.

Dette er i overensstemmelse med Brundtlandkommissionens anbefalinger, hvorefter det er væsentligt at integrere miljøhensyn i samfundets produktionsaktiviteter.

Med lovforslaget indføres en ordning om tilskud til fremme af løvskov. Ordningen skal påvirke den enkelte skovejjer til ad frivillighedens vej at etablere nye bevoksninger med løvtræ.

Baggrunden for at indføre en støtteordning for løvskov er, at løvskovsarealet i Danmark siden 1930 har været i tilbagegang. Løvskoven har en række samfundsmæssige fordele, som ikke uden videre vil blive tilgodeset ud fra rene privatøkonomiske betragtninger. Disse fordele hidrører fra løvskovens betydning for den fremtidige produktion af træ og træprodukter, herunder for selvforsyning og beskæftigelse, og løvskovens betydning for friluftslivet og for naturhusholdningen. Endelig er løvskoven og vel især bøgeskoven en betydningsfuld bestanddel af dansk kultur.

Med lovforslaget indføres samtidig regler om bevaring af særlige bevoksningstyper, herunder løvskovbryn, egekrat og forskellige naturtyper i skove. (Søer, vandløb, moser, heder, strandenge og strandsumpe).

Med skovlovsforslaget nedlægges det nuværende Statens Skovnævn. For at styrke samarbejdet mellem dem, der har interesser i skovene, oprettes i stedet Skovrådet, der ud over repræsentanter for skovbrugserhvervet kommer til at bestå af repræsentanter for naturfrednings- og friluftsforslagernes samt Landbrugsministeriet. Samtidig vil Skovrådets opgaver alene være rådgivende. Som følge heraf er en *ændring af lens afløsningsloven* nødvendig, hvorefter afgørelser om deling af de såkaldte majoratskove overføres fra Statens Skovnævn til de administrative myndigheder.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslagene til Folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om naturforvaltning. (Støtte til naturbevaring, naturgenopretning, statslig skovtilplantning og friluftsliv).

(Lovforslag nr. L 89).

Lovforslaget er resultatet af grundige overvejelser bl.a. på basis af redegørelsen af 2. marts 1987 til Folketinget om en samlet strategi på marginaljordsområdet, redegørelsen af 2. marts 1987 til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om naturbevaring og friluftsliv m.v. og de drøftelser, der var i Folketinget på baggrund af disse redegørelser.

Jeg henviser i denne forbindelse især til betænkningen af 3. juni 1987 fra Miljø- og Planlægningsudvalget.